

● Z ZASEDANJA ZBORA ZDRUŽENEGA DELA IN ZBORA KRAJEVNIH SKUPNOSTI

Vse sprejeto, čeprav se z vsem delegati ne strinjajo

Naj začnemo poročilo s stavkom, s katerim je Franc Vrečič, ki je vodil skupno zasedanje zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti 29. marca, sejo končal. Rekel je približno takole: »Po dolgem času je bilo spet nekaj razprave.« Dnevni red, podoben dnevnim redom iz nešteti drugih zasedanj, ni obetel, da se bo na seji dogajalo kaj posebnega, čeprav so bile posamezne točke zanimive in pomembne in bi zaslužile bolj poglobljeno obravnavo kot pa so jo bile deležne. »Več razprave« pa ne kaže razumeti tako, da so tokrat delegati morali v vrsti čakati na besedo; oglasilo se jih je le nekaj, večina navzočih pa je le vzdigovala roke, največkrat »za« predlagani sklep, le redki posamezniki takrat, kadar je bilo vprašanje: Je kdo proti?

Delegatskih vprašanj in pobud – čudno – na tem zasedanju ni bilo veliko. Na nobeno od njih tudi tokrat ni bilo mogoče odgovoriti in bo odgovore spet potrebno iskati drugje. Hitro bi zdrsil mimo delegatov tudi predlog odloka o zaključnem proračunu naše občine za leto 1988, če ne bi bilo pred tem prebrano poročilo komisije za družbeni nadzor in če se ne bi oglašil delegat Janez Zirovnik iz KS Nove Polje.

Povedal je, da že dve leti daje pobudo za drugačno kontrolo izvajanja občinskega proračuna, vendar za to ni posluha. Skupščina, ki je predvidena kot kontrolni organ, tega ni sposobna opravljati, ker se delegati menjajo, obenem pa za tako opravilo tudi niso strokovno usposobljeni. Pri zneskih, za katere gre, in v razmerah, kakršne so, bi nujno morali prelomiti s tako prakso in imenovati neodvisno komisijo, ki bi opravila strokovno kontrolo izvajanja proračuna.

V odgovoru ga je predsednik občinske skupščine Ivo Samec opozoril, da so tako komisijo ustanovili že leta 1987, njeno poročilo pa je bilo prebrano pred razpravo. Oglasila se je tudi predsednica komisije za družbeni nadzor Slavka

Keržan in pojasnila, da so zahteve te komisije po jasnejšem prikazu proračuna bile upoštevane, menila pa je, da se njihovo delo bolj nanaša na proračun, kot pa na njegovo izvajanje. Nadaljnjih pojasnil kot tudi razprave ni bilo in predlog odloka je bil sprejet.

Brez pripomb sta bila na zasedanju sprejeta tudi predlog odgovora o oblikovanju in razporejanju sredstev splošne porabe v občinah in mestu za letošnje leto in predlog odloka o občinskem proračunu. Na prelog proračuna je amandma imela občinska konferenca SDL, v odsotnosti predlagatelja ga je prebral predsedujoči zasedanja. V amandmaju OK SZDL predlaga, naj sredstva za izdajanje občinskega glasila Naša skupnost ostanejo na isti ravni, kot je to predvideval osnutek proračuna. Manj denarja pomeni tudi manj številskopisne skupnosti in spremembo že sprejetega programa. Izvršni svet amandmaja ni podprl, ker proračun v celoti raste za 130 odstotkov, sredstva za financiranje glasila pa še vedno rastejo z 132 odstotki. Približno 26 milijonov dinarjev, kolikor je bilo odvzeto Naši skupnosti pa bo uorabljeno za isti namen, saj bo OK ZSMS, ki je dobila ta denar, izdajala glasilo Dim. Oba zbora sta amandma ob-

činske konference SZDL zavrnili in sprejela predlog proračuna, ki za letošnje leto znaša 26.380.259.000 dinarjev, v predlagani obliki.

Pri obravnavi poročila o delu izvršnega sveta, upravnih organov in strokovnih služb naše občine je predsednik Franc Vrečič prebral pohvalno mnenje OK SZDL o delu teh organov; še zlasti pozitivno je socialistična zveza ocenila delo izvršnega sveta pri razvoju gospodarstva v občini. Delegatka iz KS Bizovik pa je imela pripombo na to poročilo, in sicer na tisti njegov del, ki se nanaša na urabizem, gradbeništvo in varstvo okolja. Iz pripombe se je dalo razbrati, da krajevne skupnosti ni za kompleksno stanovanjsko gradnjo v Bizoviku (iz poročila pa je mogoče razumeti, da je to področje namenjeno taki gradnji), so pa za enotnost urejanja tega območja, za sprostitev gradnje za potrebe kranjanc, za infrastrukturo ureditev, ne sprejemajo pa rešitev, ki imajo za posledico razlastitev zemljišč. Pripombe na poročilo uprave za družbene prihodke pa je imel upravni družbeni svet za davčno politiko.

V okviru mestnega gradiva, seja skupščine mesta Ljubljane bo 6. aprila, so delegati obravnavali samoupravno organiziranost družbenih dejavnosti v Ljubljani, problem varovanja okolja v našem mestu (tu je sicer bilo nekaj razprave, vendar nobenih konkretnih zaključkov), poročilo o prvi fazi gradnje Žal in proračun mestnega izvršnega sveta. Ko so delegati govorili o predlogu odloka o stavbni zemljiščih (gre za spremembo odloka) skupaj z metodologijo za izračun povečane vrednosti stavb-

nih zemljišč zaradi minulih družbenih vlaganj je 8. konferenca delegacij Papirnica Vevče opozorila na podatek, da bo na ta način zbranih 50 milijard dinarjev, nikjer pa ni razvidno, kaj to pomeni za investitorje, to je za nove uporabnike stavbnih zemljišč. Ker na to odgovora na seji sami ni bilo mogoče dobiti, so delegati sklenili (še prej pa je bilo izrečenih kar nekaj besed o našem delegatskem sistemu, od tega, da je absurden, do tega, da je odličen, le zašel je s poti), da zahtevajo od mesta ustrezno pojasnilo, skupina delegatov, ki gre na mestno skupščino, pa se bo z njim seznanila dan poprej in presodila, ali je zadovoljivo ali ni.

D. J.

● S SEJE OBČINSKE ZDRAVSTVENE SKUPNOSTI

Za sanacijo zdravstva korekcija prispevne stopnje

Na 9. seji skupščine občinske zdravstvene skupnosti so delegati med drugim obravnavali tudi izjemno problematiko zdravstvene varstva v Ljubljani in sprejeli predloge ukrepov. O visokih izgubah v zdravstvenih delovnih organizacijah, kar grozi s popolno ohromitvijo dela na tem področju, smo skorajda dnevno seznanjeni iz dnevnih sredstev javnega obveščanja, toda o tem mi ne bomo pisali. Pomembno je, da so delegati razmere v zdravstvu razumeli in z odgovornostjo za to občo človeško dobroto sprejeli ukrepe, s katerimi predlagajo sanacijo razmer.

Sprejeli so sklep, da se prispevna stopnja iz bruto osebnega dohodka poveča na 11,89, kar začne veljati 15. dan po objavi v Uradnem listu SRS. Hkrati je skupščina občinske zdravstvene skupnosti pozvala izvršni svet mestne skupščine, Zdravstveno skupnost Slovenije ter druge republiške uprave, izvršilne organe, zavode, organizacije, da se v okviru republike angažirajo tako, da omogočijo realizacijo prispevkov, ki se bodo dotekli na podlagi tako sprejete (zvišane) prispevne stopnje. Koordinacijski odbor skupščine MZS Ljubljana pa so delegati pooblastili, da na podlagi finančnega načrta, ki bo sprejet glede na višjo prispevno stopnjo, v imenu skupščine sklepa ustrezne anekse k SaS-om o svobodni menjavi dela z izvajalskimi zdravstvenimi delovnimi organizacijami.

S. G.

● S SEJE PREDSEDSTVA OK SZDL

Vloga družbenega pravobranilca samoupravljanja v prihodnje?

Predsedstvo občinske konference SZDL je poročilo družbenega pravobranilca samoupravljanja Ljubljane obravnavalo na 19. seji, 6. marca. Poročilo je razlagala Marina Juvančič, namestnica družbenega pravobranilca samoupravljanja.

Pred predsedstvom je poročilo obravnaval tudi svet za družbenoekonomske odnose. Skupaj s številnimi razpravljalci na predsedstvu so strnili oceno v zaključek, da je poročilo zaradi povečanih kriznih gibanj v lanskem letu še pomembnejše in ga je zato potrebno obravnavati v vseh družbeno-

političnih organizacijah in samoupravnih organih. V teh sredinah je treba glede na njihove razmere izdelati oceno. Tudi v osnovnih organizacijah sindikata je treba obravnavati poročilo in v sindikatu še posebej oceniti delo samoupravnih delavskih kontrol in smotnost njihovega nadaljnjega obstoja. Poročilo je treba obravnavati tudi v zborih občinske skupščine. Republiška konferenca SZDL pa naj na eni od prihodnjih sej temeljito spregovori o vlogi družbenih pravobranilcev samoupravljanja pa tudi o njihovem financiranju v prihodnje.

S. G.

● DELEGATSKA VPRAŠANJA, POBUDE IN PREDLOGI

Po rekordnem številu delegatskih vprašanj pobud in predlogov na seji 1. marca 1989, smo doživeli še drugi rekord. Že po dobrem tednu dni smo prejeli tudi nekaj odgovorov na ta delegatska vprašanja. Žal jih zaradi pomanjkanja prostora v tej številki, razen enega, ne moremo objaviti. Objavili jih bomo v prihodnji številki, ki izide 19. aprila.

Odgovor postaje milice Lj. Moste-Polje na delegatsko vprašanje delegacije KS Zelena jama o stoječem prometu.

Delavci postaje milice Ljubljana Moste spremljajo in poznajo omenjeno problematiko na področju mirujočega prometa. Glede na tovrstno problematiko in številno prometnih nezgod je dan poseben poudarek represivnim ukrepom s tem, da miličniki tako nepravilno parkirana vozila oz. voznike opozarjajo, kaznujejo, v letu

1989 pa smo začeli tudi z odvozom nepravilno parkiranih vozil s »PAJKOM«. Na omenjeni ulici oz. odseku je več gostinskih obratov in drugih obratovalnic, ki nimajo ustreznega parkirnega prostora in zaradi tega vozniki parkirajo na prometnih površinah, ki so namenjene pešcem in voznikom koles in koles z motorjem. Kljub temu, da smo poostri represivno dejavnost na tem delu (tekem leta 1989 je bilo s kraja odpeljavanih večje število vozil s »PAJKOM«, voznike smo mandatno kaznovali

ali pa jih pisno oz. ustno opozorili), večjih uspehov nismo dosegli in je vsled tega potrebno vključiti druge dejavnike (SO Ljubljana Moste Polje, KS Zelena jama) in skupaj preučiti problem nepravilnega parkiranja, hkrati pa poiskati rešitve oz. zagotovite ustreznega števila parkirnih mest na tem območju.

S preventivnim in represivnim delom bomo še nadaljevali, prav tako bo prisotnost miličnikov na tem območju večja, s tem, da bomo poskrbeli za varnejše odvijanje prometa in večjo varnost vseh udeležencev v cestnem prometu. V teku pa so tudi dogovori s Komunalnim podjetjem Ljubljana, TOZD Parkirišča in postajo PPM Ljubljana mesto za nadaljevanje odvoza nepravilno parkiranih vozil s »PAJKOM« na tem območju.

Komandir postaje milice inšpektor
BRANKO SLAK

● MOJE RAZMIŠLJANJE

Strankarski pluralizem – da ali ne?

O tej zadevi smo nekaj lahko prebrali v 4. številki Naše skupnosti, ki je poročala s seje občinskega komiteja ZKS. Zapisali so tudi, da ta čas poteka razprava po osnovnih organizacijah in da v njej premlevajo stališče CK ZK Slovenije o političnem pluralizmu, to je o viziji nestranskarstva političnega pluralizma znotraj socialistične zveze. V zvezi s to tematiko, ki zlasti v drugih delih Jugoslavije dviga temperaturo, pa je prav, da izrečemo še kako besedo. Če jim gre drugod po Jugoslaviji v nos slovensko ustanavljanje zvez in alternativnih gibanj, to ni zadosten razlog, da bi ponižno klonili in čakali na ugodnejše razmere. Tudi odklanjanje strank zaradi tega, ker naj bi z njimi imeli slabe izkušnje v času med obema vojnama, je čista neumnost, ko pa lahko naredimo primerjavo z delovanjem našega enostranskarstva sistema in večstranskarstva sistemov drugod po Zahodni Evropi. V današnjem času in v sedanjem življenju, ki pa je tako zelo različno.

Kako slabo nam gre in kaže, najljepše vidimo, če zasledujemo stanje tečajne liste. Vrednosti tujih valut rastejo dnevno. Če pogleda naslove v časopisih, se človeka polasti nelagodje: problemi in težave vseh povsod, brezup, odprti radio ali gleda TV dnevnik: mitingi, zborovanja, stavke, protesti, kriza v družbenih dejavnostih, stavke učiteljev, zapiranje bolnišničnih oddelkov, huda stanovanjska stiska, brezposelnost. A to ni vse. Mednarodni spori, informacijska vojna, zapiranje tržišča za izdelke ene republike, trgiranje reprodukcijstkih verig... Tako pri nas. A le 150 kilometrov drugače ali severozahodnejše: čisto drugačno življenje, nizka, komajda

omembe vredna inflacija, a problemi in težave, ki so rešljivi.

Vrnimo se domov. Tu smo in tu nameravamo ostati. In živeti, ne pa vedno težje životari. Toda, da bi se vse tisto iz prejšnjega odstavka spremenilo, da bi počasi utonilo v pozabo in ostalo le še kot občasna nočna mora ali nelagodni spomin, bi za to kaj naredili? Bi adaptirali sistem, ki se je izkazal za neučinkovitega, za zgrešnega? Bi pristali na strankarsko konkurenco? Ne, tako slabo nam pa še vedno ne gre in zato Zveza komunistov pristaja danes le na politični pluralizem znotraj socialistične zveze. In se to le ta naša ZKS, medtem ko se povsod

po jugu zavzemajo za pot rešitve le v okviru sedanjega sistema.

In vendar je Zveza komunistov v zadnjih nekaj letih postala spravljivejša. In nehoti se mi vsiljuje misel, da gre pri vsem tem za nekakšno kolobarjenje, za nekakšen ponavljajoči ciklus, katerega začetek pomeni popolno zavračanje in nepopustljivost, z minevanjem časa (žal dolgih let) pa se spreminja v toleranco, dokler navsezadnje partija sama ne prevzame pobud, ki so bile pred leti smrtni greh. Poglejmo primer. Pred 17 leti je bila s številnimi kadrovskimi zamenjavami »ozdravljena« Slovenija. Slovenske politične in predvsem ekonomske scene je moral oditi STANE KAVČIČ, ki se je med drugim zavzemal za večje odpiranje Slovenije v dežele, ki jih danes povezuje Alpe-Jadrano, dalje za delničarstvo, oživljanje privatne pobude... Pa so tedaj najbolj rdeči petlini rekli, da je ta petelin pregodaj zapel in zato je bilo za več kot desetletje konec tistega kikirikaja. A danes po tolikih letih ne mine niti ena samcata sejica ZK na občinskem ali kakem višjem nivoju, če ne bi razpravljali o teh istih pobudah. In o vsem tem in še o marsičem drugem, kar je takrat veljalo za hudo grešno, zdaj veselo kikirikajo skoraj vsi tisti in isti petlini, če jih le ni pobralo. Pomislite le na celjski obrtni sejem, ki ga vedno odpre kak petlin...

Bliža se leto 1992. Vsa Evropa živi v pričakovanju tega leta, ko naj bi se nekatere države Evrope povežale v skupno evropsko tržišče kapitala, znanja, delovne sile... Jugoslavija s svojimi balkanskimi manirami ostaja čedalje bolj na robu vseh evropskih dogajanj. Poljska je uradno pristala in priznala obstoj opozicije, na Madžarskem so ustanovili socialdemokratsko stranko, pa se zaradi tega ni podrla Budimpešta, v Sovjetski zvezi nastajajo korenite spremembe ob uveljavljanju perestrojke Mihaila Gorbačova.

V deželah vzhodnega sveta vre, pri nas pa, kot da bi rdeči poglavarji izkopali bojne sekire in dvignili svoja plemena.

In bolj, ko nam gre slabo in bolj ko se pogrezamo v blato in besedno močvirje, manj je pristajanja na spremembe. In vendar je čudno, da se Zveza komunistov po skorajda 50-letnem razvoju tako hudo boji konkurence kake druge stranke, še posebej, ko ima za sabo prav vse strukture sistema od uprave, sodstva, vojske!

Tako močna in edinstvena se pač ne bi smela bati kake stranke... In še bolj čudno je to, da smo v naši povojni zgodovini že imeli takšno ustavo, ki je dovoljevala ustanavljanje strank (25. 8. 1945), da pa bolj ko govorimo(m) o demokratizaciji našega sistema, manj je dejanskega pristajanja na demokracijo.

A za konec tega razmišljanja še tole. Poglejte v kako zgodovino delavskega gibanja ali pa enostavno v malo splošno enciklopedijo, ki jo je izdalo Delo leta 1975. V drugi knjigi na strani 356 najdete razlago besede KOMUNIST. Pred 14 leti je veljalo tole – kar pa nemara danes ne drži več. Navajam nekaj stavkov:

KOMUNIST (lat. communis)... V Manifestu komunistične partije tako-le: »Komunisti niso kakšna posebna partija nasproti drugim delavskim strankam. Njihovi interesi niso ločeni od interesov vsega proletariata. Komunisti so v praksi tisti del delavskih partij vseh dežel, ki je najbolj odločen, ki potiskajo naprej in teoretično prekašajo ostalo proletarsko množico glede razumevanja razmer, v katerih poteka proletarsko gibanje.

Komunisti se od drugih borcev za ideale delavskega razreda razlikujejo samo po stopnji zavesti in stopnji aktivnosti in prav v tem je njihova temeljna odlika.« (podčrtal J. P.)

Če preberemo ta KOMUNISTIČNI MANIFEST in če naredimo primerjavo med tistimi komunisti iz Manifesta in z našimi (tistimi iz višjih organov in ne iz neklih osnovnih organizacij ali KS), postane stvar že bolj jasna. Nekoč, se pravi preden so naši komunisti prišli na oblast, so bili res pravi komunisti, a kmalu potem so sicer pod istim imenom postali povsem nekaj drugega. Kako bi sicer lahko razumeli, da so si neki gospodje, ki se izdajajo za tovariše, polakomnili in se sila pocieni prigrebli do vil v Neumu in jih potem tudi obdržali, pri čemer pa so bili hudo kaznovani z javnimi parti-

skimi opomini. Več primerov iz vsakdanjega življenja ne bi navajal, ker bi jih bilo za nekaj tipičnih strani. Leto so torej minevala in oblastniki so vse bolj izgubljali značilnosti komunistov,

In ker so imeli povsod prste zraven, je šel razvoj v smeri razkroja vse do današnjih dni. In ker so se oblastniki pričeli bati za svojo oblast, so izumili raznorazne varnostne službe, izmislili so si meščansko desnico, ki naj bi bila kriva za vse, kar je bilo narobe in ker to ni bilo dovolj, so ustvarili politične procese, pa vojaška sojenja, drugače misleče pa spravljali na hladno. Tule današnji so pravi povsem drugačni od tistih komunistov iz Manifesta. In če torej ni čisto zaresnih komunistov, potem takem tudi ne more biti čisto zaresne povezave le-teh, se pravi Zveze komunistov. Kako bi sicer razumeli dejstvo, da če eni delavci štrikajo, je to revolucionarno, če pa drugi, pa kontrarevolucionarno dejanje. Če vse to natanko premislimo, vidimo, da pravzaprav – hipotetično – Zveze komunistov ni, oziroma da sicer je, vendar da (razen daleč spodaj v bazi) ni več njenih pripadnikov, ker so čisto nekaj povsem drugega s tem imenom. To je nekaj podobnega, kot če bi imeli paralelki svoj alpinistični odsek. Lahko bi ga imeli, čeprav ne bi bilo smotno...

Naj vendarle končam. Nemara se komunisti (iz vseh teh razlogov) zavedajo, kako daleč je njihova partija od partij, o katerih govori Komunistični manifest, pa so prav zaradi tega nasprotniki ustanavljanja drugačnih strank, zvez, organizacij, alternativnih gibanj... Da bi jih drugi imeli, oni pa ne... To pa ne.

JOŽE PRAPROTNIK